

Z právního názoru svrchu dovozeného, že totiž ustanovení odstavce 2. § 34 cit. zák. č. 329 z r. 1921 nevztahuje se na ob. dávky vybírané ve smyslu odstavce 2. § 20 cit. zák. č. 264 z r. 1920 ve prospěch obcí zahrnutých do obvodu t. zv. uzavřeného území, vycházel také již úřad II. stolice, totiž měst. zastupitelstvo ve svém rozhodnutí z 28. dubna 1925, jak patrně z odůvodnění tohoto rozhodnutí. Z téhož právního názoru vycházel i žal. úřad, který v nař. rozhodnutí poukázal na odůvodnění rozhodnutí měst. zastupitelstva. — — — —

č. 6397.

Okresní dávky. — Administrativní řízení (Slovensko): * Ve věcech okresních dávek ve smyslu § 79 zák. č. 126/1920 není okresní výbor stolicí odvolací.

(Nález ze dne 15. března 1927 č. 3574.)

V ě c: Firma »Krajinská drevodorábající uč. společnost« v R. proti okresnímu výboru v N. stran okresní dávky z kulatiny.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušují se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebními příkazy ze 7. října 1925 předepsal okr. úřad v N. st-lce okr. dávku z kulatiny, již st-lka koupila v roce 1924 od ředitelství Oravského komposesorátu. Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad z důvodů meritorních odvolání, jež st-lka podala z plat. příkazů.

Maje rozhodovati o stížnosti do rozhodnutí okr. výboru, musel se nss nejprve z povinnosti úřední zabývatí otázkou, byl-li žal. úřad vůbec příslušným vydati nař. rozhodnutí.

V daném případě vystupoval žal. okr. výbor jako stolice odvolací ve věci okresní dávky přezkoumávaje meritorně plat. příkazy, jimiž okr. úřad předepsal st-lce zmíněnou dávku na základě pravidel o vybírání okr. dávky z kulatiny, na nichž se usnesl okr. výbor dne 3. února 1925 a jež byla schválena výnosem župana v Turč. Sv. Martině ze 16. května 1925.

Není sporu o tom, že dávka, o kterou jde, jest dávkou okresní ve smyslu § 79 zák. z 29. února 1920 č. 126 Sb. o zřízení žup. a okr. úřadů. Podle ustanovení § 79 cit. zák. mohou se okr. výbory — za předpokladů tam uvedených — usnášeti na vybírání poplatků, příspěvků, dávek a naturálních plnění v okrese. V § 80 téhož zák. se stanoví, že ustanovení §§ 34 až 40 tohoto zák. platí obdobně i pro okr. výbory s tou změnou, že potřebné vyšší schválení (§ 39) udílí župan . . . a že odvolání podle § 40, jež sluší podatí u okr. úřadu, jde k župnímu úřadu. Z ustanovení §§ 79 a 80 cit. zák. ve spojitosti s předpisem § 40 téhož zákona jde tedy zcela nepochybně na jevo, že o odvoláních proti předpisu okr. dávky ve smyslu § 79 cit. zák. rozhoduje jako jediná stolice správní župní úřad; okr. výbor není tedy v těchto věcech vůbec odvolací stolicí.

Nebyl tudíž okr. výbor v daném případě vůbec příslušným k tomu, aby vystupoval ve věci okr. dávky jako stolice odvolací a aby v této funkci přezkoumával meritorně plat. příkazy, jimiž byla dávka, o kterou

jde, st-lce předepsána. Učinil-li tak, pak překročil meze své úřední kompetence a jsou jeho rozhodnutí akty úřadu nepřislušného.

Okr. výbor nemůže svoji kompetenci právem dovozovati ani z ustanovení § 5 svrchu zmíněných pravidel o vybírání okr. dávky z kulatiny, v němž se stanoví, že okr. výbor rozhoduje s konečnou platností o odvoláních do předpisu této dávky. Předpis §u 5 zmíněných pravidel, po kud prohlašuje okr. výbor za odvolací stolicí ve věcech okr. dávky, o kterou jde, přiči se zřejmě kogentním předpisům §§ 80 a 40 cit. zák. č. 126/1920, jež stanoví zcela kategoricky, že odvolací stolicí ve věcech okresních dávek ve smyslu § 79 téhož zák. jsou župní úřady; na této zákonné kompetenci nemohla zmíněná pravidla nic měniti, když ani z cit. zák. č. 126/1920 ani z jiné zákonné normy nelze dovoditi, že by okr. výbory, stanovíce podle §§ 79, 80 a 39 cit. zák. podrobnější předpisy (řády) o vybírání okr. dávek, mohly do těchto předpisů pojímati kompetenční ustanovení odchylná od kogentních kompetenčních norem obsažených v zákoně.

Č. 6398.

Státní zaměstnanci (Slovensko): O služebním postavení státních lesních (horárů) na Slov. a o propočení jejich služ. doby.

(Nález ze dne 15. března 1927 č. 5091.)

V ě c: Josef Š. v M. (adv. Dr. Bedř. Klenka z Prahy) proti ministerstvu zemědělství o propočení služ. doby.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušují se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Vyřizujíc přihlášku st-le, lesního v M., o propočení služ. doby, vyslovalo min. zeměd. rozhodnutím ze 7. prosince 1921, že mu započítává na základě ustanovení zákona č. 222/20, resp. nař. č. 666/1920 z jeho celkové služ. doby do státní služby pro zařazení a postup jak následuje: — — — — celkem ke dni 1. ledna 1921 2 roky, 7 měsíců, 5 dní. Současně vysloveno, že na základě započítání přísluší st-li podle zák. č. 541/1919 dnem 1. ledna 1921 požitky 4. stupnice plat. X. hodn. třídy s příslušným míst. i drah. přídavkem a že proň vyplývá nárok na zařazení do IX. hodn. třídy ke dni 26. května 1924.

Později podané žádosti st-lově, aby mu započtena a propočtena byla také služ. doba před 1. červencem 1919 podle lhůt, stanovených pro časový postup v úřednické skupině »D«, jmenované min. nař. rozhodnutím nevyhovělo. Svůj zamítavý výrok odůvodnilo pak takto:

»Zákonem ze 17. února 1920 č. 137 Sb. se ustanovuje, že platnost zák. z 25. června 1919 č. 374 Sb. rozšiřuje se na státní lesní při správě stát. lesů a statků s podmínkou, že absolvovali některou nižší lesnickou školu a vykonali státní zkoušku pro technickou službu pomocnou a ochrannou. § 2 téhož zák. pak ustanovuje, že zařazení do příslušných stupnic platových XI. až IX. hodn. třídy vykoná se podle stavu a s účinností od 1. července 1919. Z těchto ustanovení vyplývá toto: Před účinností zákona ze 17. února 1920 č. 137 Sb. nedostačovalo absolvování